
Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 4/9(33), 122-124

1960

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W związku z powyższym Naczelna Rada Adwokacka komunikuje, że przyjmowanie przez rady adwokackie osób na aplikację adwokacką na podstawie egzaminów kwalifikacyjnych powinno odbywać się do czerwca 1961 roku. Z chwilą wejścia w życie przepisów art. 75 ustawy o ustr. adw. Ministerstwo Sprawiedliwości zezwoli odpowiedniej liczbie egzaminowanych aplikantów sądowych na ubieganie się o wpis na listę aplikantów adwokackich.

Jak podaje Ministerstwo, przewidywana liczba egzaminowanych aplikantów sądowych, którzy mogą uzyskać tego rodzaju zezwolenie w drugiej połowie 1961 r., wyniesie około 100 osób dla wszystkich izb adwokackich.

3. 15-LECIE ZPP

W maju 1945 roku powstało Zrzeszenie Prawników Demokratów. Uchwalona wówczas deklaracja programowa stała się podstawą do rozwijania żywej działalności wśród prawników wszystkich zawodów.

Od roku 1950 Zrzeszenie działa pod nazwą: Zrzeszenie Prawników Polskich, rozwijając następującą działalność:

- 1) organizowanie ogółu prawników polskich do aktywnego udziału w budownictwie socjalistycznym i umacnianiu praworządności socjalistycznej oraz w walce o trwały pokój i postęp,
- 2) współdziałanie z prawnikami ZSRR, krajów demokracji ludowej i innych państw w obronie pokoju, suwerenności narodów, poszanowania prawa, wolności, postępu i demokracji,
- 3) pogłębianie świadomości prawnej społeczeństwa i popularyzowanie prawa wśród pracujących,
- 4) podnoszenie poziomu świadomości społecznej, postawy moralnej oraz wiedzy prawniczej członków Zrzeszenia,
- 5) rozwijanie harmonijnej współpracy wszystkich zawodów prawniczych oraz umacnianie więzi praktyki z teorią w dziedzinie prawa,
- 6) reprezentowanie interesów prawników polskich,
- 7) opieka nad młodzieżą prawniczą.

Obecnie w piętnastą rocznicę swego istnienia ZPP może się poszczycić wielkim dorobkiem w pracy nad realizacją swego programu oraz faktem, że zrzesza w tej chwili ca 10 000 prawników.

Z okazji 15-lecia w lokalu Zrzeszenia w Warszawie przy ul. Brackiej 20a odbyło się w dniu 28.V. br. koleżeńskie spotkanie aktywu ZPP. W zebraniu wzięło również udział Minister Sprawiedliwości M. Rybicki. Zebranie upłynęło w miłej i serdecznej atmosferze.

4. Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba rzeszowska

W sobotę dnia 7 maja 1960 r. odbyło się Zwyczajne Walne Zgromadzenie Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Rzeszowie, połączone z wyborami do Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej.

W charakterze gości wzięli w zebraniu udział: Pierwszy Sekretarz Kom. Wojew. PZPR Władysław Kruczek; mgr S. Duszyński, st. radca Ministerstwa Sprawiedliwości, jako przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości; adw. Michał Kulczycki, skarbnik NRA, jako przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej; przedstawiciele Prokuratury i Komitetu Stronnictwa Demokratycznego.

Zebranie zagał dziekan Rady Adwokackiej, adw. Marcin Miąsik, który po powołaniu Prezydium Walnego Zgromadzenia oddał przewodnictwo wybranemu przez Walne Zgromadzenie Przewodniczącemu zebrania adw. Władysławowi Mendysowi.

Po dokonaniu wyboru Komisyj: Wnioskowej, Wyborczej i Skrutacyjnej, w dyskusji nad sprawozdaniami z działalności organów Izby oraz preliminarzem budżetowym Rady Adwokackiej na rok 1960 zabierali głos kol.: Janusz Pattek, Jan Podolski, Stanisław Nusowicz, Roman Burnatowicz, Bolesław Boczar, Wiktor Jedliński, Władysław Mendys, po czym przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Michał Kulczycki ustosunkował się do poruszonych w toku dyskusji problemów.

Następnie Walne Zgromadzenie dokonało wyboru członków Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej oraz ich zastępców.

W kolejności uzyskanych głosów wybrani zostali na członków Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej adwokaci: Marian Szwał, Janusz Pattek, Mieczysław Malec, Franciszek Biskup, Janusz Turski, Tadeusz Chmura, Andrzej Witalis, Zygmunt Panas i Leon Szczepek.

Na zastępców członków Komisji zostali wybrani adwokaci: Edward Kostecki, Jan Grabiński i Wiktor Jedliński.

Po zakończeniu dyskusji udzielono Radzie Adwokackiej jednomyślnie absolutorium. Udzielono również absolutorium Komisji Funduszu Wzajemnej Pomocy przy Radzie Adwokackiej (sprawozdanie z działalności tej Komisji złożył przewodniczący adw. Stanisław Nusowicz). Wreszcie uchwalono budżet na rok 1960, ustalając wysokość składki na rzecz Izby zgodnie z przedstawionym preliminarzem budżetowym.

Izba warszawska

1. Przejazdy własnymi środkami lokomocji. Niektórzy adwokaci przy wykonywaniu swych czynności zawodowych posługują się własnymi środkami lokomocji. W związku z powyższym powstała kwestia, czy koszty związane z tymi przejazdami mogą być rozliczane w zespole (lub w kancelarii indywidualnej).

Rada Adwokacka w Warszawie wyjaśniła, że przy przejazdach samochodem własnym w sprawach zamiejscowych adwokatowi przysługuje prawo pobierania od klienta zwrotu kosztów przejazdu w wysokości określonej w zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 24.VII.1958 r. (Mon. Pol. Nr 60, poz. 342), tj. w wysokości 1 zł 60 gr za 1 km przebiegu, jeżeli klient wyraził na to zgodę przy udzielaniu zlecenia. Zwrot kosztów może nastąpić na podstawie prawidłowo wystawionej i poświadczonej delegacji.

Przy przejazdach miejscowych zwrot kosztów przejazdu według wyżej podanej stawki przysługuje na podstawie oświadczenia (ze strony adwokata) sporządzonego według następującego wzoru:

OŚWIADCZENIE

Za przejazd własnym samochodem dnia w sprawie
 Nr KE na trasie
 km po 1,60 zł razem
 słownie złotych
 dnia

.....
 podpis adwokata

2. **Egzaminy adwokackie.** W dniach 3, 4 i 11 czerwca br. odbyła się w Warszawie druga sesja egzaminacyjna. Do egzaminu przystąpiło 12 osób: 9 aplikantów z Izby Warszawskiej, 2 z Izby Łódzkiej i 1 z Izby Koszalińskiej. Egzamin z wynikiem pomyślnym zdało osób 11.

3. **Kodeks etyki zawodowej.** Rada Adwokacka w Warszawie powołała zespół do spraw etyki zawodowej. Rada zobowiązała zespół do rozpatrzenia ogłoszonego w „Palestrze” projektu Kodeksu etyki zawodowej i zakomunikowania następnie NRA opinii co do poddanego pod dyskusję projektu.

Zespół, po przedyskutowaniu projektu na posiedzeniach plenarnych i komisyjnych oraz po przeanalizowaniu dotychczasowych wypowiedzi w tym przedmiocie, uchwalił opinię następującej treści:

1. Zespół podkreśla słuszność inicjatywy NRA co do opracowania zbioru zasad etyki adwokackiej i wyraża uznanie przewodniczącemu Komisji powołanej przez NRA, mec. S. Janczewskiemu, za jego osobisty duży wkład przy opracowaniu projektu.
2. Podkreślając wartość projektu i jego przydatność do dalszych prac, Zespół wyraża jednak pogląd, że zasadnicze założenie projektu, a mianowicie kodeksowe ujęcie przewinień dyscyplinarnych, wymaga zmiany.
3. Zespół uważa za celowe i pożądane opracowanie zbioru zasad etycznych jako wytycznych postępowania adwokatów, stale uzupełnianego w myśl wymagań życia i przemian społecznych.

Powyższa uchwała zawiera obszernie uzasadnienie wyżej podanego stanowiska. Przy rozstrzygnięciu spornych kwestii wzięto pod uwagę następujące okoliczności:

- a) przedstawiony projekt stanowi pierwsze skonkretyzowane opracowanie zagadnienia,
- b) stworzone zostały tym samym pozycje wyjściowe do dalszej dyskusji oraz zgłaszania uwag i postulatów,
- c) idea ujęcia projektu w formie kodeksu, a więc systemu norm prawnych nakazujących lub nakazujących, popartych przymusem (sankcja dyscyplinarna), stwarza obawy sformalizowania zagadnienia i zwężenia granic wymagań etycznych,
- d) Zjazd Adwokatury, przyjmując po dyskusji wnioski o opracowanie powyższego zagadnienia, zastąpił wyraz „Kodeks” słowami „Zbiór zasad”, co — zdaniem Zespołu — rozumieć należy nie tylko jako zmianę tytułu, lecz także jako wytyczną do zmiany zasadniczego ujęcia opracowywanego tematu.